

Tuần Báo Vô Vi

30 tháng 10 năm 2011

Số 53

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Hướng Tâm
- Tình Thầy Tận Độ
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hàng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Tâm trạng của một người bệnh nhân thì sao ?
- 2) Hôm nay Bé gặp nhiều người bạn mới, Bé có cảm nghĩ ra sao ?
- 3) Bé được các bạn mới quý mến Bé nghĩ sao ?
- 4) Những người hiếu kỳ hỏi đạo và tự cảm thông được đạo là quý, vì sao ?
- 5) Bé đã bình an đến LA và tiếp tục đi nữa à ?
- 6) Bé đã bình an trở lại Atlantic City nghỉ ngơi, Bé cảm thấy thế nào ?
- 7) Những người già ở trên mặt đất này đều sợ chết tại sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 26 tháng 3 năm 1993 1) Hỏi : Tâm trạng của một người bệnh nhân thì sao ? Đáp : Thưa, tâm trạng của một bệnh nhân lúc nào cũng mất quân bình, hay đổ thừa lỗi cho người khác, chỉ có người tu thiện thì mới chịu nhận nhục nhận lỗi của chính mình, ăn năn, sám hối thì khối óc mới được phát triển, tâm thức mới được an vui. Kệ: Thực hành tự hồi thật rên trui Trí tuệ phân minh rõ đạo mùi Giao cảm cao tăng tâm tự thức Minh tâm kiến tánh thật là vui.	Ngày 27 tháng 3 năm 1993 2) Hỏi : Hôm nay Bé gặp nhiều người bạn mới, Bé có cảm nghĩ ra sao ? Đáp : Thưa, Bé có cơ hội gặp nhiều bạn mới, Bé có cảm nghĩ: mỗi người đều có một vấn đề khác nhau, cần phải tự cải tiến hướng về tâm linh giải thoát. Cảnh đời là tạm bợ, cần phải học hỏi trong nhịn nhục và tiến hóa. Nếu ôm thế sự trong tâm đều là khổ! Kệ: Xác thân tạm bợ trí tâm thô Học hỏi triền miên tạo nắm mờ Tiến hóa không ngừng tâm chuyển thức Thực hành chơn pháp tự mình vô.
Ngày 28 tháng 3 năm 1993 3) Hỏi : Bé được các bạn mới quý mến Bé nghĩ sao ? Đáp : Thưa, duyên lành tận độ, mới cũ cũng vậy, trong giới tình thương đạo đức của Trời Phật, lúc nào cũng vui và không có dị biệt, tình thương chung hợp lúc nào cũng sống động. Kệ: Cần khôn quy hội một vòng chuyển Các giới quy nguyên sống vẫn yên Chung hợp tâm đạo minh giải thức Chiều sâu chơn lý giải tâm phiền.	Ngày 29 tháng 3 năm 1993 4) Hỏi : Những người hiếu kỳ hỏi đạo và tự cảm thông được đạo là quý, vì sao ? Đáp : Thưa, những người biết quý đạo là người còn phước, có duyên tiếp tục đạo, cố công hành đạo sẽ đạt thành. Kệ: Cố công hành đạo tạo duyên lành Trí độ quang minh đạt giới thanh Pháp giới khai minh tâm tự thức Thực hành chơn pháp lại càng minh.
Ngày 30 tháng 3 năm 1993 5) Hỏi : Bé đã bình an đến LA và tiếp tục đi nữa à ? Đáp : Thưa, hành trình đã hoạch định đi về Atlantic City nghỉ 10 ngày, cũng sẽ gặp lại những người quý yêu của Bé, hướng về con đường tu học nhiều hơn. Kệ: Hành trình thực hiện trí tâm yên Giải mở tâm tư giải nổi phiền Quyển luyện tình đời quy giới đạo Thành tâm thực hiện cảm giao liên.	Ngày 31 tháng 3 năm 1993 6) Hỏi : Bé đã bình an trở lại Atlantic City nghỉ ngơi, Bé cảm thấy thế nào ? Đáp : Thưa, Bé cảm thấy mỗi ngày đều phải vượt tới và sáng, vẫn phải giữ ánh sáng từ bi trong nội tâm thì lúc nào cũng bình an, chẳng có gì thay đổi cả, công phu đều đều thì sự kết quả cũng được tiến đều đều. Cảnh vật thế gian thì phải chịu định luật sanh, trụ, hoại, diệt và hồi sinh. Còn cảnh thanh tịnh thì lúc nào cũng giải bỏ và bố thí thì mới đạt được thanh tịnh. Kệ: Đời đạo song hành trí triền minh Về nguồn thanh nhẹ hiểu chơn tình Vô sanh tận gốc ta minh xét Trí tuệ quang khai cảm thức minh.

Ngày 1 tháng 4 năm 1993

7) Hỏi : Những người già ở trên mặt đất này đều sợ chết tại sao ?

Đáp : Thưa, qua cuộc sống hiện hữu không dễ gì có. Cho nên ai ai cũng sợ mất cuộc sống, tại vì không hiểu luật tiến hóa của tâm linh, có đến thì phải có đi. Tùy theo duyên nghiệp của mọi người, chỉ có người thật tâm tu học thì mới ý thức được cuộc sống chết là định luật tiến hóa, tâm làm thân chịu chẳng có gì phải lo cả. Một cử một động đều được học hỏi và tiến hóa, chẳng có gì phải lo cả.

Kệ:

Nhớ Trời tâm thức được thanh hòa
Học khổ mình tâm tiến được xa
Ai bảo không nghe tùy thức định
Trời kêu phải dạ sống chung nhà.

Vấn Đạo Về Cha Kim -1 (tiếp theo)

...

Bạn đạo: Thưa ông Tám, ông Tám nói còn chấp lý đời là sao ông Tám?

Thầy: Chấp lý đời là phân giới cái này với cái kia, cái kia với cái nọ, cái nào cũng phải hết, cái nào cũng là bậc thang để mình đạp và đi lên. Thì cái bậc thang số một và tới bậc thang một triệu đều cũng như nhau, thấy chưa? Hiểu chưa? Tôi không nhờ bậc thang số một làm sao tôi bước lên số hai và không nhờ số hai làm sao tôi lên số ba....Rồi từ tới một triệu bậc thang đi nữa tôi cũng yêu hết bởi vì tôi nhờ cái này. Người Vô Vi phải hiểu cái đó.

Bạn đạo: Thưa ông Tám nói đúng.

Thầy: Không có nên chấp. Trời ơi! Cái này bậc thang số một rồi tôi mới đi bậc thang số một tới cái ông đó ông chỉ như vậy. Cô cứ ráng tu tới bậc thang số một thì cô sẽ tới, tới số một rồi, tới số một người ta nói còn tới số hai nữa cô lên số hai nó tới, rồi tới số hai người ta nói lên số ba. Cho nên tại sao cái pháp luân nằm tôi nói làm mười hai cái thôi đừng làm bảy mươi tám cái, không phải phỉnh nhưng trình độ con người nó giới hạn, tôi cho nó đi từ nấc, rồi tới lúc nó lên tới bậc thang một triệu rồi nó dóm lại, Trời ơi! Mình gặp mình sư rõ ràng, dất mình từ bước một mà bước nào cũng có giá trị, thấy chưa? Dắt từ bước một.

Bạn đạo: Thưa ông Tám, ông Tám nói vậy không được, ví dụ như bây giờ trường hợp không có ông Tám ở Sài Gòn này thì ông Tám biết tất cả những câu hỏi tất cả những bạn đạo đều đổ xô về thiền đường và khi trường hợp xảy ra, trường hợp Ngọc Hoàng thứ hai này thì ai đưa với ông Em được đặt những câu hỏi nhiều nhất làm sao tôi phải giải đáp thỏa mãn cho người ta mặc dù tôi không có tin Ngọc Hoàng cô Kim, hay tin Ngọc Hoàng này là cao hay thấp nhưng mà tôi phải biết một phần nào về hai luồng điển Ngọc Hoàng để có một phần nào giải thích cho các bạn đạo. Ông Tám biết không? Cả tuần nay tôi phải lập đi lập lại hàng chục lần tại sao Ngọc Hoàng này đánh Ngọc Hoàng kia. Nhiều khi mình phải nói này kia cho họ à hiểu, họ về họ tiếp tục chờ ông Tám đâu phải tôi thắc mắc cho tôi đâu, tôi thắc mắc để nói lại cho các bạn đạo khác.

Thầy: Tôi không phải thắc mắc cho bà Em Em nhưng mà tôi thắc mắc với bà Em Em, tôi thắc mắc với tất cả mọi người tu (thầy cười). Mà tôi giải thích đây cho bà Em Em nghe là tất cả người tu nghe, tôi cũng đi sâu vấn đề đó chứ không phải nói riêng cá nhân của bà đâu, cái chỗ đó độ người tu mà, nếu mà tôi không trút vô một mớ nữa, rồi làm sao độ người tu.

Bạn đạo: Sẵn đây hỏi này ông Tám có nói pháp luân năm, có bạn đạo nói ông Tám dặn bây giờ đừng ngó tới rún nữa phải không ông Tám?

Thầy: Cần chú ý rún chứ, quên tay chân.

Bạn đạo: Còn vấn đề niệm bát chánh có đổi niệm Ngọc Hoàng hay là niệm Phật như cũ.

Thầy: Ngồi niệm Phật thôi chứ.

Bạn đạo: Còn mấy cái pháp soi hồn đáng lẽ mình thường thường ông Tám chỉ tập trung giữa chơn mày thì bây giờ cũng giữ vậy hay là đưa lên bộ đầu, trên hà đào thành.

Thầy: Mình tập trung trên đây, cái ý ngó ngay thôi đừng có tập trung chỗ này nó nặng, mình nhớ ở đây và cái ý ngó ngay thì hai point¹ nó không bị tập trung, hiểu không? Nhưng mà mình nói hai cái tập trung một lượt tui nó làm sao, nó quỳnh, cứ ngó ngay đây, ngó ngay đây là tập trung chứ gì nữa mà nhớ ở đây nữa. Cái này nó vừa mở thì cái kia nó mở luôn.

Bạn đạo: Còn có cái soi hồn cậu Long, cậu chỉ cái tay khoanh lại vậy phải không ông Tám?

Thầy: Cái đó tốt, bởi vì con người nó hay lười biếng mà nó làm như vậy thì nó cũng đỡ cái sự lười biếng của nó, một chập nó mỏi nó xuống là vừa.

Bạn đạo: ... Làm vậy nó có trung bình không ông Tám?

Thầy: Nó phải vô trong chứ làm sao làm vậy được, làm vậy là hết mức rồi tùy theo cái ngón tay.

Bạn đạo: Chỉ đúng vậy đó nhưng mà cậu lại chỉ lên vậy, cao quá ông Tám.

Thầy: Cao nữa làm sao vô được, không có vô được.

Bạn đạo: Như vậy là nó cũng như bài học nó học hoài còn lại có nhiều người tới nhà tôi, nó hỏi mà làm biếng.

¹ Point: điểm.

Thầy: Bởi vì người ta hay làm biếng lắm, làm như vậy, chỉ nó làm như vậy chập cái nó ..tại thằng Long nói làm vậy cho nó bớt làm biếng.

Bạn đạo: Cậu Long dạy như vậy thì cứ việc theo cậu Long đi, không sao.

Thầy: Nhưng mà làm cao là tốt chứ, làm cao cái phổi tốt đâu có sao.

Bạn đạo: Ông Tám biết không mấy tuần nay bạn đạo có lên ông Em bà Em thì nói luồng điển này cũng chánh cứ nghe theo đi. Rồi đám khác chạy lên nói cậu Long nói tà đó thiêng liêng nhập xác đừng có nghe, rồi lung tung rồi tôi phải ngồi tôi giải thích đủ thứ chuyện hết trơn, mà cả tuần nay như vậy đó thành ra bữa nay thâu về ai muốn nghe vắn nghe ông Tám nói, tôi không có biết.

Thầy: Giải thích như tôi là rất rõ.

Bạn đạo: Nhưng mà họ không chịu những người họ mới tu họ không chịu ông Tám.

Thầy: Phải nghe, nghe như thế nào? Bây giờ giai đoạn đầu mình soi hồn, pháp luân thiên định mình là thiêng liêng và mình phải nghe chơn lý để đi hỗ trợ cho mình trong chu trình tiến hóa mà thôi. Còn cái xác nào đâu có ăn chung, đây rồi cả triệu Ngọc Hoàng. Bởi vì Vô Vi đây rồi ra cả triệu Ngọc Hoàng, thằng nào thằng nầy cũng thông minh hết, nó không phải Ngọc Hoàng là sao, thấy không? Đụng đâu là nó chối đó, chớ nó đâu có chịu, nó móc cho hết mà, ờ thì nó đâu có phải thua.

Bạn đạo: Tại vì có thắc mắc như vậy là ai cũng thắc mắc câu Ngọc Hoàng, trong một số bạn đạo ai cũng muốn biết cái thời cuộc. Có một người thiêng liêng nào xuống á, cứ chui vô hỏi thời cuộc trước đã.

Thầy: Cái đó là cái phản động của nó, phản trước động của nó, mình không có chấp nhận cái đó. Tu không lo tu cho mình có sức khỏe để sống với đời sống mới bây giờ mà mình lại còn nghĩ cái chuyện thời cuộc nữa rồi tự phá hoại tinh thần của mình. Bởi vì công chuyện gì đến là nó sẽ đến. Người tu chúng ta là phối hợp với cộng đồng cần khôn vũ trụ. Nạn tránh ta chớ ta đâu có tránh nạn mà đi lo nạn làm gì? Lo tu là nạn tránh ta. Nạn là gì? Nạn là trước, là tối mà nó chỉ áp đảo trong lúc mình nuôi dưỡng bóng tối mà thôi. Còn ở đây mình nuôi dưỡng ánh sáng là nó phải tan, cần gì phải biết thời cuộc, vô ích. Mình không thanh thì mình đụng trước là mình phải chịu đó thôi, thấy không? Người tu dễ quá mà, cần gì phải đi kiếm thầy bói đồ đạc công hỏi thời cuộc rồi vô ích, rồi nói tầm bậy tầm bạ. Người ta nói một mình nói mười rồi hư thêm, thấy

chưa? Nạn tránh người chứ không phải người tránh nạn, tôi nói lại một lần nữa. Nạn là gì? Là trước, là tối tăm thiếu sáng suốt. Bây giờ mình tu ổn định sáng suốt thì trước nó không nhập nữa.

Bạn đạo: Có một số bạn đạo tới nhà tôi hỏi tôi á, nói tại sao ông Tám phải xúc đi kinh tế mới. Tôi nói cái này tôi bị thời cuộc rồi đó.

Bạn đạo: Còn ở trên thiên đường đủ hết ông Tám ời.

Bạn đạo: Ở trên có sắp đặt hết rồi.

Bạn đạo: Ông Tám đi kinh tế mới cũng chạy lên ông bà Em. Tại sao? Tại vì Ngọc Hoàng thứ hai xuất hiện.

Thầy: Ông Tám đi kinh tế mới là đúng chứ, hợp thời trang. Bởi vì, chế độ bây giờ là phải đi sản xuất mới có sống mà ông Tám là người tu phải tự lực cánh sinh đâu có ý lại cướp giật của ai mà sống thành phố để chờ giật của thiên hạ. Cho nên, ông Tám phải đi sản xuất để tìm sự sống của ông Tám, rồi trong sự sống đó là nó có ý nghĩa trong việc tu của ông luôn. Tại sao ông không đi? Nếu ông còn sợ kinh tế mới, mình tin ông làm cái gì? Mình học cái gì kêu bằng đúng. Mà ông đúng là kinh tế mới đâu có nghĩa lý gì đối với ông, phải không? Tại sao mà thắc mắc? Có gì đâu thắc mắc, rồi trước sau các bạn cũng phải lần lượt đi kinh tế mới, sống thiên nhiên hơn, sống gần đỉnh núi thiên nhiên hơn, sống với không khí an lành, mình thấy đời sống nó có ý nghĩa hơn.

Bạn đạo: Không khí an lành nhưng tâm không an lành làm sao an lành.

Thầy: Nếu mà tâm không an lành, không phải người tu. Người tu phải được hòa hợp với mọi sự an lành thiên nhiên.

Bạn đạo: Thừa ông Tám, nếu mà tâm an lành rồi thì không cần tu. Ở đây, người ta tâm động loạn người ta mới cần tu tới tâm an lành. Còn nếu ông Tám nói tâm không an lành thì không tu đâu có được. Người ta động người ta mới tu, người ta mới đi tới an lành.

Thầy: Từ cái động nó phải đi tới an lành. Bây giờ người ta nói đi kinh tế mới. Cha! Động quá! Ông Tám đi kinh tế mới tui tui lo quá, động quá, mình động nhưng mà người ta không động, người ta tới chỗ an lành, thấy chưa? Người ta không động. Còn những người ở đây tại sao động? Tại vì họ hèn yếu và họ không biết họ, họ không chịu tu, không biết họ, rồi họ đi ra chỗ kinh tế mới, rồi họ thấy chỗ này cũng thiên nhiên, chỗ kia cũng thiên nhiên, của cải cũng vô tận mà đâu có gì mà không có, của cải vô tận mà.

Bạn đạo: Ông Tám, họ động là vì ý nghĩa khác ông Tám. Miệng nói Ngọc Hoàng nói ông Tám khỏi đi mà cái chuyện không đúng, họ động. Cái thứ hai, hồi đó ông Tám tu thanh vậy mà cũng bị khối trước nó vật với nhau vậy đó, họ động vì hai cái điểm đó.

Thầy: Biết cái nào là trước, cái nào là thanh? Ngọc Hoàng nói không đi, ờ thì tôi cũng không có đi đâu. Hỏi tôi có về Sài Gòn không? Tôi vẫn về Sài Gòn được, thấy không? Nhưng mà cái sở nguyện của tôi, tôi muốn như vậy. Mà nó cũng có công chuyện phải đưa tôi đi. Tôi đi xung quanh những người còn tu nhiều hơn đây nữa, để cho tôi có chỗ ổn định hơn, sau một thời gian tôi gian khổ với các bạn thì tôi bây giờ được thưởng ở một nơi bình an hơn. Ở xung quanh tôi đều là người tu và tình thương còn rõ rệt hơn ở đây nữa, thấy không? Không có người ác như những người ngồi ở nhà suy nghĩ cái đó hư hết, nghĩ không chớ chưa thấy. Hỏi chú Ngà xuống, tôi ở chỗ đó nếu mà những người đó không tốt thì đồ tôi mất hết rồi còn gì, đâu có cửa đóng phải không? Thấy nó nguy hiểm nhưng mà vẫn yên, còn ở đây các bạn có cửa sắt coi chừng mất cái quần lót. (thầy cười)

Bạn đạo: Cái biểu hiện ông Tám đều biết hết. Ông Tám là phần Vô Vi mà làm sao sẽ mất được, để cái hành động ông Tám châm cứu với người ta.

Thầy: Bởi vì khiến tôi đi kinh tế mới, nó không phải là một việc giỡn đâu, nó cũng có cái chuyện

sắp đặt ở bên trên. Tôi đi trước rồi các bạn đi nó không có chán. Còn nếu các bạn đi mà tôi không đi thì các bạn chán, (thầy cười) thấy không? Tôi đi trước thì các bạn đi đâu có ai chán. Trời ơi! Ông Tám tu vậy mà ông còn đi được mà mình sức mảy, bây giờ mình phải học cái bài này, phải không? Mình vui chấp nhận đi thì mọi nơi mọi giới trong nhân loại và chúng ta ở đây thì nó sẽ trừ phú chớ có gì đâu? Mỗi người làm một việc, cái gì nó cũng sẽ tốt. Cho nên, nhiều người sợ đủ thứ, rồi tự giam hãm lấy mình thôi, chớ họ sống được là mình sống được, không có gì buồn tủi đau khổ đâu, không có cái gì hết. Người tu là gắn liền với đất tạo hóa rồi thì đi đâu xa ông Trời. Đi qua bên xứ nào cũng không xa ông Trời được, không xa đất tạo hóa được thì mình gắn liền. Tôi đã nói rồi cuộc các bạn cũng lấy Trời làm nhà lấy đất làm giường, chớ các bạn giữ căn nhà này làm gì. Các bạn hiểu tới cái đó là không có sự thắc mắc. Rồi cuộc còn lên Trời làm nhà, đất làm giường, ở một cái chòi giữa ruộng cũng đủ rồi, nếu các bạn có thực tâm hợp tác với mọi người, thấy chưa? Còn mình không có thực tâm thì bây giờ ở cái nhà lầu cũng không có ăn chung gì.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài Gòn ngày 13/08/1978)

Thông Báo Của Ban Kinh Sách và Ban Tổ Chức Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp”

Chúng tôi Ban Kinh Sách (BKS) và Ban Tổ Chức (BTC) Đại Hội “**Du Hành Đạo Pháp**” xin trân trọng thông báo với toàn thể quý bạn đạo về số lượng kinh sách và CD đã được ấn tống như sau:

- Số lượng sách Thực Hành Tự Cứu đã được ấn tống tổng cộng là 1,000 quyển. (Sách có in thêm phần “Văn Tự Vô Vi” và nhiều câu vấn đạo liên hệ đến công phu hành pháp)
- CD “Thượng Đế Giảng Chơn Lý” do chính Đức Thầy đọc và CD “Di Chúc” có thêm sự hiện diện của bạn đạo. Những CD này bạn đạo có thể lấy xuống trực tiếp từ website: <http://www.voviphatphap.org/audio/lsh8.html> hoặc liên lạc trực tiếp để được gửi tặng.
- Vì lý do chuyên chở nên Kinh sách và CD có phần giới hạn và đã được BTC đại hội ưu tiên ra mắt gửi tặng cho tất cả bạn đạo Việt Nam và những bạn đạo sống ngoài nước Mỹ đã tham dự Đại Hội như là một món quà tâm linh nhân dịp tưởng niệm năm thứ 2 ra đi của Đức Thầy kính yêu trong ngày Đại Hội “**Du Hành Đạo Pháp 2011**”.
- Số lượng còn lại, BTC sẽ gửi tặng bạn đạo theo yêu cầu và nhu cầu sau ngày Đại Hội được bề mạc.

Thành thật cảm ơn sự đóng góp của tất cả quý bạn đạo. Kính xin Bề Trên, Đức Tổ Sư và Đức Thầy chứng tâm cho việc làm bất vụ lợi của toàn thể bạn đạo Vô Vi trên thế giới.

Mọi Phát Tâm Đóng Góp Xin Điền:

- Tên Họ:
- Địa chỉ:
- Điện thoại:
- Phát tâm số tiền:USD, CAD, EUR, AUD
- Check money order xin đề: VoVi Friendship Association Of New York

Gửi về địa chỉ:

VoVi NewYork
118 Pheasant Cir.
Brentwood NY 11717

Mọi thắc mắc cũng như những vấn đề liên hệ đến thỉnh kinh sách, xin vui lòng liên lạc:

Email: kinhsachvovi@gmail.com

Email: voviduahanhdaophap@gmail.com

Kính Thưa,
Ban Tổ Chức Đại Hội “*Du Hành Đạo Pháp*”

Chào Mừng Ngày Giáng Sinh Độ Đòi Của Đức Thầy Kính Yêu

Kính Thưa Toàn Thể Quý Bạn Đạo,

Cứ mỗi độ thu về vào ngày 13 tháng 11, bạn đạo Vô Vi khắp nơi trên thế giới vui mừng đón chào ngày **Lễ Sinh Nhật** của **Đức Thầy** kính yêu. Năm nay mặc dù Đức Thầy không còn hiện hữu trên mặt hữu vi, nhưng đối với Vô Vi, Đức Thầy vẫn luôn luôn trực tiếp quang chiếu làm việc theo lời di chúc quý báu Đức Thầy đã để lại.

Nhân dịp này, chúng tôi **Ban Tổ Chức “Đại Hội Du Hành Đạo Pháp”** thiết tha kêu gọi tất cả bạn đạo Vô Vi trên thế giới hãy cùng nhau ghi nhớ và hân hoan hạnh phúc chào mừng ngày **Giáng Sinh** độ đòi của Đức Thầy kính yêu. Đây cũng là cơ duyên cho huynh đệ tử muội quây quần chung vui, học hỏi và chia sẻ kinh nghiệm tu học trong tinh thần thương yêu tha thứ. Cũng trong cơ hội này, anh em trên dưới một lòng, theo đường hướng vạch sẵn của Đức Thầy, kế hoạch trật tự duy trì và phát dương một cách trung thực những gì Đức Thầy đã chuẩn bị và để lại cho nhân sinh.

Chúng tôi kính chúc tất cả quý bạn đạo được hưởng trọn niềm vui và hạnh phúc nhân ngày **Giáng Sinh** độ đòi của Đức Thầy. Ước mong 13 tháng 11 hằng năm sẽ trở thành ngày lễ kỷ niệm lớn của những đứa con Vô Vi và cộng đồng Vô Vi trên thế giới.

Kính Thưa,
Ban Tổ Chức “Du Hành Đạo Pháp”
30-10-2011

THƯ MỜI

Kính Mừng Sinh Nhật Đức Thầy Vĩ Kiên Năm Thứ 88

Để kỷ niệm kính mừng sinh nhật Đức Thầy năm thứ 88. Chúng tôi có tổ chức buổi tiệc mừng sinh nhật vào lúc:

5:00PM Chúa Nhật 13 tháng 11 năm 2011 tại:
Nhà hàng Seafood World
Địa chỉ: 15351 Suit 101-107 Brookhurst St
Westminster, CA. 92683
Tel : 714-775-8828

Kính mong các Bác các Anh Chị đến chung vui và chia sẻ những kinh nghiệm trong cuộc sống. Sự hiện diện của các Bác, các Anh Chị làm chúng tôi thêm phần ấm áp trên bước đường tu học.

Để biết thêm chi tiết xin liên lạc:
Chị Hoa: Tel : 714 -232-937
Chị Trắc : Tel : 949-394-4601
Thanh Hòa : Tel : 619-928-1888

Kính Mời,
Ban Tổ Chức Sinh Nhật

ĐẠI HỘI DU HÀNH ĐẠO PHÁP 2011

Là một thiền sinh của PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP đã 13 năm rồi nhưng hôm nay là lần đầu tiên tôi mới được vinh hạnh đi dự Đại hội quốc tế: DU HÀNH ĐẠO PHÁP do các bạn đạo bên Mỹ quốc tổ chức mà trưởng ban tổ chức là Đức Thầy (Trước đây khi Thầy còn tại thế thì Thầy của chúng ta đã đặt tên cho ĐH như vậy). Đây chính là món quà quý mà bề trên, Tổ Thầy cùng tất cả các bạn đạo năm châu đã dành cho tôi. Xin thành thật cảm ơn tất cả.

Đến với Đại hội lần này tôi được hưởng một niềm vui vô bờ bến khi được hội tụ chung vui cùng 218 huynh đệ tỷ muội từ khắp năm châu trong tình thương yêu bao bọc của Tổ, của Thầy và sự quang chiếu của bề trên.

Vâng, không phải riêng tôi mà tất cả 218 bạn đạo trong hội trường trang nghiêm hoành tráng này ai ai cũng cảm nhận được điều đó. Một niềm vui thật khó tả cứ dào dạt trong tôi. Rất nhiều bạn tôi chưa được gặp mặt bao giờ mà sao cứ thấy thân thương quá như anh em một nhà vậy. Phải chăng tất cả chúng ta đều là anh em huynh đệ có nhân duyên từ bao kiếp, nay duyên lành cho chúng ta gặp nhau, cùng chung cuộc hành trình trở về nguồn cội, cùng hành một pháp lý quý báu và siêu diệu này mà Thầy, Tổ đã truyền trao.

Cảm động trước tình cảm đó tôi đã viết một bài thơ tặng cho đại hội cũng như tất cả các bạn đạo của chúng ta với tựa đề:

ĐẠI HỘI DU HÀNH ĐẠO PHÁP 2011

ĐẠI sự Thầy trao đã rõ ràng
HỘI vui chan chứa nghĩa tình thương
DU học đổi trao diu nhau tiến
HÀNH pháp trì tâm thấy Thiên đàng
Đạo hạnh từ bi - Thầy, Tổ dạy
PHÁP lành trân quý nhớ hành siêng
2 ngã Đạo, Đời song hành tiến
O chấp, O mê mới tỏ tường
1 gốc CHA sinh nào ai thấu
1 đường chánh pháp đạo Tây phương

Mỗi thành viên trong đoàn đến từ những quốc gia khác nhau, có một số bạn là người nước ngoài như Anh, Pháp, Mỹ... không biết tiếng Việt nhưng

vẫn hăng hái đi dự ĐH và tham dự từ đầu đến cuối. Có lẽ các bạn ấy nghe bằng điển và nói với chúng ta cũng bằng điển nên ai cũng thấy rất vui các bạn ạ. Tất cả chúng tôi đều có mặt đầy đủ vào tối ngày 20-09-2011 ổn định chỗ ăn, ở để sáng mai dự lễ khai mạc.

Năm nay ĐH được tổ chức tại khách sạn AngKor Miracle Resort & Spa. Đây là khách sạn 5 sao có tiếng của TP Siem Reap-cố đô của Vương quốc Cambodia là anh em láng giềng với chúng ta. Đây cũng là một TP du lịch đẹp nhất Cambodia với nhiều di tích lịch sử, nhiều chùa chiền, đền thờ... được xây cất từ thế kỷ thứ 8 đến thế kỷ thứ 13 hiện nay vẫn còn lưu giữ.

Đất nước Cambodia không lớn cũng không giàu như một số quốc gia khác nhưng con người CPD rất vui vẻ, thật thà và chất phác các bạn ạ. Trên đường đi từ VN đến CBD tôi may mắn được ngồi cạnh cửa sổ nên được tha hồ thả hồn theo sông nước trời mây và chiêm ngưỡng cảnh vật, thiên nhiên huyền diệu của đất Trời.

Ồi càng đi tôi càng thấy trái đất của chúng ta đẹp vô cùng, Trời đất thật bao la, chỉ có mình là nhỏ bé thôi các bạn ạ. Nếu mỗi người chúng ta trên trái đất này đều biết thương yêu nhau, đều sống vì nhau thì chắc hẳn trái đất của chúng ta sẽ mãi mãi bình yên, mãi mãi một màu xanh... và đó chính là Thiên đàng tại thế rồi.

Sau một buổi thiền chung thật nhẹ nhàng và một đêm ngủ ngon lành sau 12 tiếng đồng hồ ngồi trên xe. Đúng 8h sáng ngày 21-09 anh chị em chúng tôi sau khi dùng điểm tâm buổi sáng xong, tất cả ai nấy đều vui cười hớn hở, tay bắt mặt mừng cùng náo nức tiến về phái hội trường. Vừa bước vô hội trường tôi cảm thấy như mình đang lạc vào cõi bồng tiên vậy. Hội trường thật lớn và rộng rãi, đủ sức chứa cỡ 300 người. Trên khán đài Ban tổ chức đã trang trí hình Thầy thật trịnh trọng và rộng rãi được tô điểm thêm bởi lôgô VôVi, những bình bông huệ, bông sen trắng toát cùng với mâm quả tươi rói đầy ý nghĩa như chúc tất cả đều thăng hoa và thanh nhẹ. Ngồi tịnh tâm nghe Thầy giảng mà tôi cứ dán mắt vào hình Thầy không muốn chớp mắt. Tôi cảm thấy Thầy vẫn đâu đây, Thầy vẫn sống với chúng ta, trong chúng ta. Và hôm nay đây Thầy, Tổ, các chư Tiên chư Phật và bề trên đang hiện diện nơi

đây, đang quang chiếu muôn vàn hào quang cho ĐH của chúng ta.

Đầu tiên chúng tôi được BTC trình chiếu coi hình ảnh 50 năm hoằng pháp của Đức Thầy kính yêu ai ai cũng bồi ngùi xúc động. Sau đến các nghi thức chào mừng ĐH và ca đoàn VôVi lên hát bài “Kính thiên Vôvi” và bản nhạc “Du hành đạo pháp” nghe thật hoành tráng và dũng mãnh. Sau khi anh Lâm đọc diễn văn chào mừng Đức Thầy, bề trên và ĐH. Chúng tôi dành 1 phút tưởng niệm tới Đức Thầy vừa dứt thì cả hội trường đều giật mình vui sướng và cảm giác như Thầy kính yêu đang sống lại bằng xương bằng thịt với chúng ta khi nghe Thầy nói: “Xin chào các bạn” và tất cả đều hướng lên màn hình để nghe Thầy mở đầu buổi khai mạc hôm nay.

Đúng là không có từ ngữ và giấy bút nào có thể tả hết được niềm hạnh phúc và sung sướng của mỗi bạn đạo có mặt trong giờ phút linh thiêng ấy. Cảm ơn các anh chị em trong BTC đã khéo sắp xếp, bố trí những hình ảnh, những đoạn băng rất thích hợp trong từng buổi học của ĐH. Sau khi nghe xong lời huấn thị khai mạc ĐH của Đức Thầy ai ai cũng tràn đầy cảm xúc nhớ thương Đức Thầy. Nhiều bạn muốn nói mà không nói nên lời, nhiều bạn không kìm nén nổi lệ cứ tuôn trào nhất là anh Thanh Hòa, Một số bạn dũng mãnh hơn đã xung phong lên tâm tình với Thầy, chia sẻ với các bạn.

Đầu tiên là anh Thanh Hòa lên phát biểu. Nhìn anh người ta nghĩ anh là người rất quây. Điều đó rất đúng với anh Hòa của những năm chưa tu còn giờ đây anh đã khác xa rồi. Tiếp xúc rồi mới thấy anh là một người rất vui tính, thật thà và không kém phần hài hước. Nhìn anh là người ta thấy buồn cười rồi và anh có tài muốn nói cho mọi người cười là cười và muốn cho người ta khóc là khóc. Nhưng hôm nay đây khi kể những kỷ niệm về Thầy nước mắt anh cứ tuôn trào lau không kịp các bạn ạ. Anh khóc làm cả hội trường cũng nghẹn ngào và khóc theo. Tất cả đều khóc trong vui sướng và hạnh phúc.

Tiếp đến là chị Mỹ Kim-một bạn đạo đến từ Canada mà hầu như ai ai cũng nghe và biết đến tên tuổi của chị. Phải chăng là: “Hữu xạ tự nhiên hương” phải không các bạn. Lần đầu tiên tôi được trực tiếp gặp chị. Chị là một trong những tấm gương của Vô Vi. Ở chị toát lên một tình thương yêu bao la, lòng từ bi được thể hiện ngay trên khuôn mặt trên giọng nói và nụ cười rất nhân hậu của chị, chị rất gần gũi và thân mật với anh chị em các bạn ạ. Bởi vậy mà Thầy của chúng ta cũng rất thương chị. Chị

kể lại rằng: “Khi Thầy cho 3 ngày, MK lập tức tới thăm Thầy tại tư gia ngay, mặc dù không biết sau 3 ngày Thầy sẽ ra đi. Khi hay tin Thầy nhập viện để ra đi, MK biết chỉ còn vài tiếng đồng hồ nữa Thầy sẽ đi nên mới lo thông báo đến các bạn để cùng vào tiễn Thầy, nhưng khi Thầy hỏi “mau lên” mà MK không biết Thầy muốn đi sớm hơn dự định nên cứ dậm dậm để viết và gọi tin 3 thứ tiếng việt-pháp-anh đến các bạn, nên khi tới nhà thương thì Thầy vừa được chuyển viện và ra đi nên MK mới khóc quá chừng xin lỗi Thầy” ... Nhưng chắc rằng Thầy đã hiểu được tấm lòng của chị. Tôi tin rằng bằng điển quang Thầy của chúng ta đã hiểu được tấm lòng của tất cả các con Thầy. Thầy vẫn luôn bên cạnh chúng ta dù dẫu nhắc nhở chúng ta từng ly từng tý, không bao giờ Thầy quên đàn con VôVi đâu phải không các bạn?

Tiếp theo là một bạn đạo đến từ VN, có thể nói đây cũng là một tấm gương của VôVi VN. Đó chính là chị Trọn ở Vũng Tàu. Dù phải thay chồng gánh vác bao nhiêu công việc gia đình, như chăm nom cha mẹ già, con dại... nhưng năm nào chị cũng rảnh sắp xếp thời gian để đi dự ĐH hoặc các khóa sống chúng 1 đến 2 lần để tạo ĐK diu dắt những anh em bạn đạo đi sau có thêm niềm tin vững bước trên con đường hành pháp. Đến với ĐH lần này tình cảm của chị dành cho Thầy cho các bạn đạo được chị gửi vào một bài thơ toàn vần T nghe mới cảm động làm sao. Cũng nhờ bản thân tu hành tinh tấn mà chị đã ảnh hưởng được rất nhiều người cùng hành pháp. Trong đó đi dự ĐH lần này gia đình chị có tới 4 thành viên.

Được nghe mỗi bạn chia sẻ chúng tôi như được đọc thêm một cuốn sách về đời về đạo. Chúng tôi thấy thương yêu nhau hơn, cảm thông gần gũi với nhau hơn và quyết tâm hành pháp tinh tấn hơn để đền đáp công ơn của Tổ của Thầy.

Thời gian trôi nhanh quá, đang say sưa đàm đạo thì đã tới giờ nghỉ trưa. Chúng tôi buộc lòng phải dừng lại để các em phục vụ nhà bếp khỏi phải đợi chờ. Giờ ăn trưa cũng là giờ chúng tôi được tự do trao đổi cá nhân. Đây cũng là cơ hội để chúng tôi giao lưu với các bạn từ 4 phương trời đã tụ họp về đây, nhiều bạn say sưa chuyện trò không màng tới nghỉ trưa các bạn ạ.

Đúng 14h chiều hôm đó chúng tôi lại có mặt nơi hội trường để tiếp tục trao đổi tu học. Chiều nay sau khi BTC trình chiếu bằng phương pháp công phu do Đức Thầy thực hiện xong chúng tôi cùng nhau chia sẻ kinh nghiệm hành làm sao cho đúng và đạt kết

quả tốt. Sau đó đề tài “Chúng ta làm sao để bảo tồn và phát triển VôVi một cách trung thực và ngày càng lớn mạnh”. Đây cũng là một ý kiến rất hay mà mỗi hành giả chúng ta cần phải hiểu biết phải không các bạn. Một số bạn đạo được mời lên để chia sẻ như anh Vũ, anh Thanh, chị Bi, cháu Tuyền, cháu Tuyền...Sau đó thì các bạn ở dưới góp ý bổ xung rất là sôi nổi. Mỗi ý kiến đều có cái hay, cái đúng. Mỗi hành giả chúng ta hãy ráng quay về tu sửa mình cho hoàn thiện hoàn mỹ, cho tâm mình trí sáng. Khi đó thì tự nhiên người ta sẽ đến hỏi chúng ta và xin học theo chúng ta. Và lúc đó chúng ta tha hồ mà truyền pháp, dạy pháp trả pháp phải không các bạn. Ta phải trả trong tinh thần phục vụ vô quái ngại. Làm được như vậy chắc chắn sẽ cảm hóa được rất nhiều người xung quanh ta. Và khi đó chúng ta thực sự là những chiến sĩ tình thương, là con cưng của Thượng Đế. Đi đến đâu chúng ta cũng mang theo cái hành trang quý báu nhất là thương yêu và tha thứ, là nhẫn là hòa với mọi nơi mọi giới. Vâng, đó chính là mục đích là nhiệm vụ của mỗi hành giả VôVi chúng ta phải không các bạn?

Ngày 22-09-2011 là ngày thứ 2 của ĐH, không khí của ĐH càng đặc biệt hơn nhiều vì hôm nay một sự ngẫu nhiên đến bất ngờ, đúng là ngày mà Thầy đã ra đi cách đây 2 năm. Tất cả có mặt đầy đủ trong hội trường với những bộ quần áo trắng tinh đầy trang trọng thể hiện lòng tôn kính vô biên để dự buổi lễ dâng hoa lên Đức Thầy. Sau khi ca đoàn VôVi hát bài “Quý yêu Thầy” nghe thật là xúc động, chúng tôi lần lượt xếp và đi thành 2 hàng, nam riêng, nữ riêng. Mỗi bạn nam thì dâng lên Thầy 1 cành huệ trắng, mỗi bạn nữ dâng lên Thầy một bông sen trắng. 218 người là 218 bông hoa tinh khiết dâng lên Thầy kính yêu. Thầy sẽ rất vui lòng khi mỗi chúng ta đều thanh sạch như những bông hoa vậy.

Mỗi bạn có một tâm tư riêng, một kỷ niệm riêng với Đức Thầy nhưng chung quy lại đều chung một tình cảm là nhớ thương người Thầy vô cùng kính

yêu của chúng ta. Chúng tôi lại có cơ hội để tâm sự với Thầy với bạn đạo về tình cảm của mình... Rồi lần lượt từng bạn lên tâm sự với Thầy với tất cả, kể lại những kỷ niệm đẹp khi được gặp Thầy, sống bên Thầy. Đặc biệt là anh Quát một bạn đạo đến từ Mỹ quốc. Anh là người có phước và được sống gần Thầy cũng khá nhiều và bị Thầy la cũng nhiều nữa. Thầy la là Thầy thương, Thầy quý đó các bạn. Nhờ Thầy la mà ta mới không ỷ lại Thầy quay về sửa tiến.

Chúng ta là những người đại phước mới được gặp PLVVKHHBPP, mới được gặp người Thầy có một không hai trên thế gian này. Thầy ra đi để lại cho chúng ta một pháp thiên tự cứu với hàng ngàn băng đĩa kinh sách toàn những lời chân lý giúp cho chúng ta có được con đường giải thoát khỏi bể khổ trần gian, giúp chúng ta được sống trong tình thương bao la của Trời Phật của Tổ, của Thầy cùng tất cả các Đạo hữu khắp năm châu.

Thầy của chúng ta thật kỳ diệu các bạn ạ. Chúng ta thấy Thầy bệnh đau chứ Thầy chẳng có đau. Nếu có cũng chỉ là để thử lòng chúng ta đó thôi. Xem chúng ta có vững tin vào mình, vững tin hành pháp hay cứ ỷ lại Thầy hoài. Thầy muốn bệnh là bệnh, muốn không là không. Điều đó được chứng minh qua câu chuyện của chị Mỹ Kim (BD Ca Na Đa) kể lại như sau: Có một lần chị tới thăm Thầy, chị hốt hoảng xót xa khi thấy hai chân Thầy bị sưng tấy không đi lại được. Thấy chị lo lắng Thầy nói không sao đâu, Thầy muốn sưng thì nó sưng, muốn cứng thì nó cứng, muốn mềm thì nó mềm. Quả đúng như vậy, Thầy vừa nói xong thì chân Thầy đã bình thường trở lại như chân kia và đi lại bình thường không sao cả. Các bạn thấy có kỳ diệu chưa nào?

(còn tiếp)

TP.HCM ngày 30-09-2011
Thanh Dũng

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho mẹ của bạn đạo Trần Văn Chánh là cụ Bà Phan Thị Mót từ trần ngày 14-10-2011, thọ 83 tuổi, an táng tại xã Xuân Hùng huyện Xuân Lộc tỉnh Đồng Nai được siêu sinh cực lạc.

Bạn đạo Ninh Thuận kính báo và chân thành cảm ơn tất cả các bạn đạo.

Tình Thầy Tận Độ

Những Kỷ Niệm Khó Quên

Tôi còn nhớ năm 2008 tại San Diego vào lúc 11:300 khuya mọi người cùng với Đức Thầy bước khỏi nhà hàng China Max. Trên xe lúc đó gồm có: Đức Thầy, anh Lê Hùng ở New Mexico, anh Dominic, Minh Sơn, tôi và anh Thanh Hòa lái xe chuẩn bị quay trở về lại ngôi nhà của Đức Thầy ở El Cajon gần San Diego thì được lệnh của Đức Thầy muốn đến bệnh viện thăm bác Nho là má của anh Lê Hùng ở gần thành phố Los Angeles khoảng 2 giờ đồng hồ lái xe. Nơi đây bác Nho đang bị bệnh và nằm chờ chết. Tôi là người hay tò mò và lo sợ nên thưa với Đức Thầy: Thưa Thầy tôi quá rồi, không biết ở đó họ có cho mình vào thăm không ?

Đức Thầy trả lời: Cứ tới đó và nói với họ Thầy phải vào trong gặp mặt bà ấy mới được. Trên đường đi tôi lo sợ khi đến nơi họ không cho vào vì luật lệ của bệnh viện rất khó khăn và nhất là ban đêm với không khí lạnh buốt của mùa đông cuối năm thì thật là thương Thầy, thôi thì Ngọc Hoàng chiếu thì mình cứ thi hành tới đâu hay tới đó. Khi đến nơi không ngờ cô y tá bệnh viện đứng chờ sẵn và dẫn chúng tôi đi ngang qua con đường tối tăm và ngổn ngang những đồng gạch vụn vì bệnh viện đang sửa chữa, cô y tá ra dấu phải giữ im lặng mà quý vị biết không, im lặng chứ thật sự ở đâu mà có trên 2 người bạn đạo Vô Vi thì ở đó chưa thấy người đã nghe tiếng rồi quý vị à. Nói vậy chứ lâu ngày gặp nhau vui mừng biết mấy vì chúng mình cùng chung 1 Tổ,

1 Thầy, 1 Pháp không nói cũng ủng phải không quý vị (Ngoại trừ giờ công phu nhé).

Chúng tôi rất đông kê cả gia đình bác Nho khoảng 20 người, nhìn bác thật dễ thương im lặng ngồi trên chiếc xe lăn nhìn Đức Thầy với đôi mắt chưa bao giờ quen. Đức Thầy nhìn thẳng vào trung tim chân mày của bác và vuốt đầu bác mấy cái bác mới tỉnh lại và kêu ông Tám rồi khóc như con nít. Nhìn hình ảnh ấy tôi lại nhớ đến biết bao phép lạ mà Đức Thầy đã làm cho tôi và gia đình tôi, không có ngòi bút nào mà viết lên nổi và cũng không có lời nói nào mà diễn tả cho hết những kỷ niệm thân thương, chỉ biết ngậm ngùi thương tiếc người cha kính yêu ấp ủ trong lòng.

Sau khi thăm bác Nho xong khoảng 2:30 khuya chúng tôi trở về lại San Diego, trên đường tôi chợt nhớ trong đầu chỉ còn 2 tuần nữa là ngày 13 tháng 11 đúng là ngày Sinh Nhật Đức Thầy, tôi liền thưa thẳng lên Đức Thầy. Thầy nhìn chúng tôi triu mến và nói: Thầy sợ chúng con tốn tiền. Chúng tôi lanh lẹ trả lời: Thưa Thầy, chúng con mỗi người một phần góp tay nhau vì bạn đạo rất mong được gặp Thầy và chung vui với Đức Thầy. Thầy mỉm cười và đồng ý cho chúng tôi tổ chức, thế là còn đúng 2 tuần nữa. Mới đầu chúng tôi dự tính tổ chức buổi tiệc nho nhỏ nhưng các bạn đạo thế giới nghe được tin xin tham dự gồm có những bạn đạo: Úc Châu, Canada, New York, New Mexico, Texas, Oregon, San Jose, Westminster và còn nhiều nơi không nhớ

hết. Các nơi lần lượt rủ nhau về thăm Đức Thầy. Đức Thầy rất vui khi thấy đàn con tề tựu bên nhau hát những bài Thiên Ca và đặc biệt Bà Tám lần đầu tiên hát bài “Bãi Thượng Hải” để mừng sinh nhật Đức Thầy. Tiếng trống múa lân của đoàn Quang Minh được trỗi lên hòa tiếng hát thanh thoát của bài “Giây Phút Tuyệt Vời”.....Trời ban cho ta, phút giây qua ta con bên Cha. Ôi giây phút tuyệt vời phút giây tuyệt vời biết bao giờ phai.....Tôi lại rung rung nước mắt nhớ Thầy quá, Thầy ơi ! Bao nhiêu năm tổ chức mừng Sinh Nhật Đức Thầy là bấy nhiêu năm chúng tôi được hân hạnh tham dự, nhưng sao năm nay có gì là lạ, những câu hỏi liên tiếp được đặt ra trong đầu tôi ngay lúc Đức Thầy cắt bánh Sinh Nhật, tôi chưa bao giờ thấy Đức Thầy cắt hết chiếc bánh mà chỉ cắt một đường thẳng ngang dọc rồi đưa cho ban tiếp tân chia đều cho bạn đạo, nhưng hôm nay lại khác thường Đức Thầy đã cắt hết 2 chiếc bánh thật lớn. Bạn đạo sợ Thầy mỏi tay hay sợ Thầy mệt, nhưng Thầy cứ cắt và cắt hết 162 miếng bánh nhỏ để phát cho từng các con của Ngài.

Tôi lại hồi tưởng lại khi xưa Chúa Giesu đã cầm chiếc bánh trong ngày Lễ Thánh Thể và nói với các môn đệ : “ Đây là mình ta, các con hãy cầm lấy mà ăn ” thì nay Đức Thầy của chúng ta cũng cắt bánh và trao cho các bác, các anh chị. Tới đây thì tôi xin phép được ngưng bút để các bác các anh chị tiếp tục suy gẫm và tự đặt cho mình một câu trả lời nhé. Tôi hy vọng ngày nay mỗi năm chúng ta nhớ kính mừng ngày Sinh Nhật Đức Thầy giáng lâm tại thế 13 tháng 11 năm 1923. Năm nay là năm thứ 88 sinh nhật Đức Thầy đó quý vị ạ và chúng tôi có tổ chức buổi tiệc kính mừng Sinh Nhật Đức Thầy. Kính mừng các bác, các anh chị đến chung vui và chúng ta lại có dịp gặp nhau và cùng nhau chia sẻ chiếc bánh mà Đức Thầy đã giao cho.

Kính chào các bác, các anh chị.

Viết tại Thiền Đường Thanh Hòa San Diego
Chúa Nhật ngày 23 tháng 11 năm 2011

Đặng Thị Hòa

Thi Ca của Đức Thầy

Sài Gòn, ngày 14 tháng 4 năm 1973

Tu hành bất phục đường chơn tiến
Uất khí đảo điên tiếp nối liền
Hỉ xả bản cùng tham dực tiến
Sắc duyên duyên sắc pháp phân huyền

Lắm người hành pháp trợ duyên
Lắm khi người tu luyện tâm phiền đa đoan
Ước mong sớm đạt thiên đàng
Tâm không dứt khoát lập màn khổ đau
Khẩu thời ước nguyện trước sau
Tâm không hành tiến đón đau cõi lòng
Tu thời tự diệt mới xong

Tham sân động loạn chuyển vòng tối tăm
Hành trong đi đứng ngồi nằm
Sửa sai tự tiến tự tầm đến nơi
Cảnh trên có cõi Phật Trời
Thế gian có cõi phân lời nhủ khuyên
Khuyên người làm lạc tự nguyên
Lánh xa cõi tạm dẹp phiền đa đoan
Thế gian đến cõi thiên đàng
Nơi nào cũng có trấn an cõi lòng
Tu thời sớm được tự phòng
Phân minh hồn vía giải còng thế sanh
Chăm lo tự luyện chuyên hành
Thế tình là tạm chớ giành tại tâm
Hát ngâm kinh kệ càng làm
Nên dùng trí ý khai tầm định tâm.

Lương Sĩ Hằng - Vô Kiên

Bên Đèn Đọc Sách

ĐỊA NGỤC DU KÝ (tiếp theo) của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Ba Mươi Bốn

ĐẠO ĐỊA NGỤC MƠI TÌM LẦN THỨ BA VÀO THÁNG BẢY CỦA QUỶ MỖ

Phật Sống Tể Công
Giáng ngày 3 tháng 7 năm Đinh Tị (1977)

Thơ

*Trung nguyên phổ độ quỷ môn khai
Địa phủ u hồn thừa hứng lai
Thất nguyệt tiêu điều tam thập nhật*

Nhân sinh đắc ý bất đa hồi.

Dịch

Ngục quỷ ngày rằm được tạm tha
U hồn âm phủ dạ hoan ca
Thên thang tháng bảy ba mươi buổi
Ham thích trần gian chẳng muốn về.

Tế Phật: Tháng bảy thì các cửa ngục mở rộng, anh em được dịp trở lại dương gian lòng phần khởi sung sướng, cho nên tháng bảy tục gọi là tháng xá tội vong nhân, mọi việc trên trần đều thận trọng tối đa để tránh sự đụng chạm với các quỷ hồn. Người đời nếu như trong lúc kinh sợ quỷ thần thì tự nhiên không phạm phải những điều lầm lỗi. Cửa quỷ đã mở thì việc đạo âm ty đề viết sách có phần trở ngại. Nhưng đã có ta, hòa thượng diên Tế Phật ở đây thì quỷ âm ty sẽ phải tránh xa, Dương Sinh đừng có sợ.

Dương Sinh: Quỷ là do người hoá thân, thấy sự quái gở lòng không kinh hãi thì sự quái gở ắt tiêu tan. Con chẳng sợ chi hết.

Tế Phật: Được vậy thì tốt lắm. Mau lên đài sen chuẩn bị đạo âm ty.

Dương Sinh: Con đã ngồi yên, xin ân sư khởi hành...

Tế Phật: Đã đến nơi, mau xuống đài sen.

Dương Sinh: Trước mặt là Quỷ Môn Quan và cửa đã mở, vong hồn chen chúc đi ra, kẻ nào kẻ nấy mặt mày vui tươi hơn hờ giống như được hít thở bầu không khí mới.

Tế Phật: Tháng bảy thì Quỷ Môn Quan mở rộng, phạm những vong hồn ở khu bình dân đều được luân phiên nhau ra khỏi ngục dạo chơi đây đó thênh thang. Kẻ nào kẻ nấy như chim sỏ lồng hăng hái nhăm ngà dương gian tiến tới.

Dương Sinh: Những vong hồn này tại sao thấy chúng ta lại tránh né như vậy.

Tế Phật: Bởi vì chúng ta mang Ngọc Chi ở trong mình, hào quang tỏa lấp lánh khiến các vong hồn sợ hãi.

Dương Sinh: Có phải hàng năm cứ vào tiết tháng bảy, tất cả các vong hồn tại âm phủ được tạm thả đi đây đi đó tự do phải không?

Tế Phật: Không phải. Tháng bảy, Quỷ Môn Quan tuy mở nhưng chỉ mở cho khu vong hồn bình thường mà thôi. Những vong hồn ở khu bình thường lúc sinh tiền tuy không có công đức nhưng cũng không phạm sai quấy cho nên họ mới được an trí ở khu bình thường. Đáng lý họ không được rời cái khu của họ, nhưng đến tháng bảy thì Địa Quan đại xá, họ được luân phiên ra chơi, cho nên ở âm phủ theo đạo của quỷ thì rằm tháng bảy tất cả các vong hồn mới ra khỏi ngục để hưởng sự tế độ. Ngày này Phật giáo gọi là ngày hội Vu Lan Bồn, mà đạo giáo gọi là Trung nguyên phổ độ. Quan viên địa phủ bình thường làm việc có ngày tháng rõ ràng nhưng âm phủ không ấn định kỳ hạn rõ ràng, đại khái đó là

thể thức sinh hoạt của âm phủ. Dương Sinh mau lên đài sen, chúng ta sẽ đến ngục moi tìm để quan sát.

Dương Sinh: Con đã sẵn sàng, xin ân sư khởi hành...

Tế Phật: Đã đến nơi, hãy xuống đài sen.

Dương Sinh: Xin tuân lệnh, Ngục Quan đã ra nghênh tiếp. Bữa nay thầy trò chúng tôi lại tới quấy rầy, mong chỉ giáo tường tận cho.

Ngục Quan: Khách sáo quá. Bữa nay nhân dịp tiết tháng bảy, các ngã đường ở tuổi vàng giao thông bị tắc nghẽn hẳn là hai vị vất vả lắm?

Tế Phật: Không hề chi, chúng tôi thấy bên ngoài các vong hồn hoan hỉ lắm, coi vẻ rất tự do.

Ngục Quan: Mời hai vị quá bộ vào trong quan sát, tôi sẽ cung cấp tài liệu để quý vị viết sách khuyên đời.

Dương Sinh: Xin đa tạ, tôi thấy trong ngục tội hồn rên siết thảm khóc hơn hôm trước nhiều, không hiểu tại sao?

Ngục Quan: Vì gặp tiết tháng bảy, những vong hồn vô tội đều được xuất ngục du ngoạn, những tội hồn này lúc còn sống, nghe người ta nói đến tháng bảy thì nghĩ rằng sẽ được giải thoát nhưng họ có biết đâu rằng gông cùm trói buộc thân họ mất hết tự do, không những chẳng được tiêu dao mà còn bị giữ lại. Âm binh vẫn vô tình thi hành hình phạt moi tìm, cho nên tội hồn ruột thắt lòng đau, khổ sở gấp bội phần. Thế nhân nếu không sớm chuẩn bị trở thành người lương thiện, làm việc nhân đức, tránh xa tội lỗi, thì sau khi chết đi bị đẩy xuống đây sẽ chẳng che giấu được, vừa mất tự do vừa bị hình phạt. Vì thời giờ có hạn, tôi xin gọi tiếp vài tội hồn nữa ra để chúng cung khai.

Dương Sinh: Xin đa tạ. Quỷ địa ngục hẳn tâm dùng dao sắc sả ngục tội hồn, máu tươi chảy ra lênh láng, thảm tới nỗi tôi chẳng dám nhìn.

Ngục Quan: Tôi đã đem ra hai vị tội hồn, mau thuật rõ lại những tội ác đã làm lúc còn sống cho Phật Sống Tế Công và Dương Thiện Sinh thuộc Thánh Hiền Đường nghe để hai vị ấy viết vào sách hầu khuyên nhân độ thế.

Tội Hồn: Thú thật, tôi chẳng còn mặt mũi nào ngó ai nữa cả. Tôi lúc trung niên nhân khi vợ chết, lòng dục lại chưa dứt, cho nên một bữa nọ tại đồng vắng cạnh làng, gặp một thiếu nữ, lòng dục nổi lên tôi bèn ôm lấy lôi vào vườn mía cưỡng dâm. Thiếu nữ ấy kêu gào giãy giụa, cầu xin tôi buông tha nhưng tôi chẳng còn lý trí càng khủng bố tinh thần nàng thêm. Tôi đã hăm dọa là nếu nàng không phục tùng thì tôi sẽ giết nàng. Sau cùng nàng chịu khuất phục

và bị tôi xâm phạm tiết hạnh. Việc đó sau này tôi biết là trái và hết sức hối hận, mặc dầu thiếu nữ kia không tố cáo thưa gởi nhưng tôi vẫn cảm thấy xấu hổ nên thường tự trách mình. Chẳng bao lâu tôi ngã bệnh thác, hồn tới âm phủ, thấy tôi Minh Vương cả giận song vì tôi đã thú nhận hết tội lỗi nên không cần phải tới đứng trước Đài Giương Soi Ác Nghiệp. Sau đó tôi bị kết án mười năm và bị đày ở tại Ngục Moi Tim thuộc Đệ Ngũ Điện. Tim hiểu sắc cùng cường dâm của tôi bị cắt mất, tính tới nay tôi đã chịu cực hình được bốn năm. Bây giờ, dầu tôi có hối hận cách nào đi nữa thì cũng không còn kịp.

Ngục Quan: Cường dâm phụ nữ, làm hại cuộc đời người ta tội ác rất lớn. Tuy người đã hối cải nhưng mà tội đó không thể tha thứ, bởi lẽ mi đã tự lao mình vào lưới không thể oán Trời giận người được. Khuyến người đời nếu trót phạm phải ác nghiệp dâm dục thì phải lập tức sám hối cùng Tiên Phật, lập đại nguyện hoặc in tặng một ngàn quyển Địa Ngục Du Ký để khuyến nhân độ thế thì có thể được ân xá, còn nếu không sau khi chết tới địa ngục sẽ bị hành quyết. Lại ra lệnh cho tội hồn khác mau thuật lại những tội ác đã làm.

Tội Hồn: Tôi đau khổ muôn phần, muốn nói ra mà nói không được, vì lúc sinh tiền tôi có phạm một tội rất nặng, hình phạt thảm khốc mà tôi phải chịu sẽ không bao giờ dứt. Kính xin Phật Sống Tế Công giải cứu giùm tôi.

Tế Phật: Lúc sống người ăn chơi hoang đàng quá mức, lúc chết bị quả báo thì ta làm sao cứu nổi.

Tội Hồn: Tôi quá đau khổ, Tế Công chẳng có phép gì cứu nổi tôi thì thôi, tôi đành chịu tội. Tôi lúc còn sống là kẻ lái xe đón khách. Vì không được giáo dục cho nên thường làm những việc bậy bạ. Tôi rất là hiếu sắc, trong xe của tôi treo đầy hình ảnh kích dâm, cùng máy phát âm. Gặp những nữ khách lên xe một mình thì tôi tìm cách tán tỉnh. Nếu bị mắng là hiếu sắc hay quỷ dâm dục chẳng hạn thì tôi càng lấy làm thích thú, đã không hề biết xấu hổ lại còn tìm cách cưỡng dâm. Có một lần giữa đêm khuya tôi đón được một thiếu nữ rất đẹp, lòng dục nổi lên,

tôi bèn vận máy phát thanh kêu thật lớn, rồi rồ ga chạy thẳng vào đồng hoang, dùng dao uy hiếp để cưỡng dâm nàng. Tôi hành động bất nhân như vậy đến ba lần, không may năm năm trước đây tôi bị nạn xe cộ mà thác. Lập tức bị quỷ đầu trâu mặt ngựa dùng xích sắt cột tôi áp giải về âm phủ. Sau khi xét xử xong tôi bị kết án tù ba mươi năm và đày tại Địa Ngục Moi Tim thuộc Đệ Ngũ Điện. Giờ đây tôi vô cùng đau đớn và dầu có hết sức hối hận thì cũng đã muộn. hy vọng Dương Sinh lúc trở lại Thánh Hiền Đường nên khuyên cáo cho người đời biết là lúc sống không nên phạm những tội ác đó, kéo lúc chết hối không kịp và hình phạt ở địa ngục thì thống khổ vô cùng, không thể nào chịu đựng nổi. Tôi hận mình vì quá nông cạn cho nên đã phạm đại tội, giờ đây không cách nào gỡ nổi.

Ngục Quan: Ác nghiệp của tội hồn này quá nặng, đã bị giảm thọ mười năm tại dương gian, sau khi hết hạn đày ải ở đây sẽ còn bị giải giao qua ngục A Tì và vĩnh viễn không được siêu sinh. Người đời nên lấy đó làm gương và nhớ rằng tội ham sắc dục là tội đứng đầu trong muôn ngàn tội. Phạm những cuộc giao du về sắc dục bất chính hoặc cưỡng dâm phụ nữ trong xe, luật âm phủ sẽ không bao giờ tha thứ. Nếu không cẩn thận giữ gìn mà lỡ phạm thì sau khi chết sẽ không có phép gì gỡ nổi.

Tế Phật: Hình phạt moi tim so với các hình phạt khác đã khổ cực gấp vạn lần rồi. Người đời chớ có mù quáng tới nỗi phạm phải tội này, nếu không sau khi chết bị quả báo hối không kịp nữa. Bây giờ thời khắc đã trễ, Dương Sinh sửa soạn trở lại Thánh Hiền Đường.

Dương Sinh: Đa tạ Ngục Quan và Tướng Quân.

Tế Phật: Mau lên đài sen.

Dương Sinh: Xin vâng, con đã sẵn sàng, mời ân sư trở lại Thánh Hiền Đường.

Tế Phật: Đã tới Thánh Hiền Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)

